

מבעד למסורה ושעורים בהסתכלות

ואני צועק
תמיד את
שלי:

אם הממשלה
לא תרצה,
לא יאחז בלגום
לא בירושלם

ולא בוינא, ולמיהוש לא מובעני.
זאת אומר: (יטלה לי מר צמח
שאני משתמש הפעם במלים שהוא
שנא. כל-כך!), אם הממשלה האוס-
תרת אינה רוצה באמת שיפריעו את
הקונגרס הציוני, לא יועילו כל ה"קוני-
צים" של ה"האקען-קרייצלער", וראש-
המשטרה של וינא ר' שובר, כשמו כו-
הוא, שוויכך את ראשי כל ה"שפי-
צים" העושים הפגנות ומעשים שלא
יעשו בהתחבנות זכראש כל הוצות, ועל
כל ה"האקען-קרייצלער" אחר שלהם —
בד הצהיר בפרוש לאחב"י — יש לו
ב"ה שלשה "האקען-קאפ" (שומרי-ראש
בלע"ז) וישלח עליהם מלאכי-תבלה שלו
ויטלו אותם בציצית ראשיהם האגולדיים
ויקלעו אותם בכף הקלע, וליה הפתיחה
של הקונגרס הלא יוביח!

וכל כך למד? — לא חלילה מפני
אהבת מרדכי זגם לא כפני שנאת
המו, אלא פשוט מפני — ביזניס.
קיה"ה מאק זה נעשה חכם גדול,
ומשעה שהרגיש הקבצן-הרלפן והוא,
שיורד מנכסיו לא'עליכם ונשתקע בחור
בות מהמלחמה עד למעלה מאזני —
מביון שראתה הממשלה האוסתרתית
מטבע יהודית לפניה, אורו עיניה
במש ונעשתה למגן ולמחסה לישראל;
אוסתרתית העמידה "חוקת ברזל" מסביב
לקונגרס שהעמיד תומת זהב תחתיה-
צא והשוב: עשרת אלפים יהודים,
שבאו לקונגרס, כמה פונטים ישאירו
אחריהם בוינא? הן כל יהודי צריך
לקחת מתנה לזותו ומזכרת לבתו ולכל
בני-ביתו, איזה מלכוש נאה או בלי

נאום לבית החדש בתל-פיות או ברחבי
יה וכל מהם יוציא בוינא מעלח"מטה
עשרים פונט, הדרי יש לך קימא-לו
של ריבוע מיליון פונט,
בלומד החצי של התקציב הציוני שלנו,
למטעדות למלונים, לבתי-התיאטרות
לחגויות ולשאר תענוגות-עולם, ושנתבר-
כה בהם וינא הנאה, וינא המהוללה
ומטומן כזה עלול לתקן את ברפי הקר-
פה של אוסטריה, שהיא ברחינת "מא"
פיש מאסארי" ומורשג שנתרוקן מתכ-
נו, כמו למשל: המלה "כוון" שר'
צמח ש נ א ו ב"כ!...

ואפשר מאד — מי יודע? — תהיה
אוסתרתית זקוקה גם היא להלואה מאמר
ריקה כמו פולניות ותשלח אף היא את
המיינסטר שלה עם "היהודי שלו" כדי
לעזר לו ובענין ההלואה והשגת הדור-
רים מהויאנקים? ומסתמא, מיד לאחר
שיגיה ר' סקו ינסקי את ידו על המי-
זמנים יבטל את ה"הסכם" עם אח"ב
ויאמר להם את הפסוק: "פשאק קרעו!"
ועשה נקמה ביהודונים הפולנים,
כנהוג...

ובכ"ז, כשקראתי בעתונת את כל
"הישועות והנחמות" של המשטרה הוי-
נאית, ואת מאה הפצועים שלהם
וביתחוד ע"ד "ההגנה העצמאית" שלנו
חשבותי בלבי: כמה צדקו דברי
הפלטות שלי, שמוענה נגדי תמיד —
למה להם להתיח ראש בריא לתוך מטה
חולצה? המבלי אין "קברים" וקאזנות
והיכלים וארכונות לקונגרסים בפריו-
אעפ"י שו"מטינסקי נמצא שם!.. זגם
יגלוטרו וביחוד בכזל (אוי, בזל שלנו!),
שהלך ויצמן וחביא את הציונים לקבר
הרצל בוינא? ומתאר אני ל" כאן בשב-
תי בפמתי הנדחת אויך צירינו ויערבינו
הראשים והאזרחאים ושבים בלי ראשים
ובלי אחריות שם בקונגרס ו"נשמת
בידם" ממש, ו"אוטומובילים מאזורי-
נים" עומרים מחוץ לקונגרס — הכל
כמו אצלנו! — לשמר על ישראל פעם
ומפני ה"חלאלים" ופעם מפני ה"הא-
קען-קרייצלר" המחללים את כבודנו
בעולם...

ואמאני לירידה שלי (כנראה
ש"ידידה" זו אני בעצמי) כך ורנמ של
אחב"י שהם נתחבים דוקא במקום שאין
דורשים אותם, נוסעים לקרלסברג, מרונפק
בדן-בר ולכל מיני פדים חוץ מטבריה-
באר; תולכים חם אל כל המלונות
שמגרשים אותם וכותבים בפרוש: "רק
לא-יהודים", עולים אל הלבנון ויורדים
למצרים ושוכחים את הכמל ואת מלך-
ניו, שזכו אף הם לרקודים, לפוסק-
טרוט, אהרדהעם טרוט וגם ביאלקיד
טרוט, ושאר גדולינו והושבים שם ומתי-
ענגים על שקיעת-החמה ועל עליית
הקרח בלילה...

ואולם, כל דעביד החמא לטב
עביד: מסתמא רצה הקב"ה להזמין
פרנסה לאנתי "קרניאולה" ושלח כח
את דוצירים מא"י לוינא...

והזות הכל רואה אני, רבותי, לא
הנה, למשל, בערב הקונגרס פתחתי
את שלשת העתונים היומיים שלנו
למנצא בזהם חדשות מושם, כלומר
מחוקונגרס, וקראתי בהאר"היום מברק
באותיות גדולות: **"מצבו של ויצמן
רועו!"** ולעמתו ב"הארץ" בעפיעה
תלגרמה באותיות יותך גדולות:
"מצבו של ויצמן בטוח!" וכאור-
תו "חבר" מצאתי רק תלגרם אחד:
"התקציב ב"ה בטוח!"

והזות הכל רואה אני, רבותי, לא
רק בעתונים שלנו אלא גם בהחכות
יהושלם. והא ראיח:
לפני רחוב "אכינו מלכנו" העמידו
ביום חנוכת הדרך לכבוד המלך ג'ורג'
ומצבה משולשת ע"ש הנציב, והמושל
והראים בשלש לשונות: אנגלית באמי
צע, ערבית מימין ועברית משמאל,
לשוורי-המושל, כנהוג. והנה בזמן
האחרון נתישבו פרחחים אחדים מכברי-
דודנו ונטפו את הכתבת העברית מש'
ומאל, מסתמא לא טמנו "השקצים"
שלנו את ידם בצלחת ולא היו ימים
מועטים ולכלכו אף הם את הכתבת
הערבית מימין, ובינתים נשאר האנגלי

פאמצע ובין שתיתן — נ ק י לגמרי,
כנהוג...

את הנמשל הפינותם מסתמא בעצי-
מפם, כי ידרי תלמידים גדולים אתם
כבר וגם חכמים ואיני צריך לתחב
אצבע בפפם.

ומביון שאנו מדברים על החומות
ירושלם, מוכרחים אנו לנגע בענין
האוטומובילים שלנו.

עד כה לא החליטה המשטרה שלנו,
כנראה, בדבר לפיעת המספרים של
המכוניות בעירנו, דחיינו על גרל והאר-
תיחול ומדת המספרים, איזהו מסומן
של השפות הרשמיות שלנו, מה שדס:
אנגלית או "נייטיבית" כלומר עברית
וערבית, מה לפנים ומת לאתות, מה
למעלה ומה למטה.

בשנה הראשונה תקנו חכמי המוש-
טרה לכתב את שם המסומן ומקצור כיומר
רישא וקופא דשמא, דהיינו JM
בלע"ז (מלשון Jerusalem) וכלשון
הקדש "י"ם" (בטראת, ומפני המים שאין
בירושלם), המספרים משני הצדדים,
וחטבלא של "שורת עברית" תלויה
מאתרויו, ופרנסת צ'רויח היתח מצויח
ב"ה לצירי השלטים ופיחוד למלניק,
ומפני שהיה "הר ברדא" וידיו מלאות
עבורה, לא חספיק לתכין את המספרים
לכל האוטומובילים, ערכה המשטרה
עליהם ציד וחטילה קנסות גדולים על
חנננים, בידוע.

בעונה הבאה, ישבו חכמי המשטרה
על המדוכה וחפשו וחפשו דרכים כיצד
להגדיל את הכנסות העיריה, עד שבא
אליהם מלניק והציע לפניהם להחליף
את השלטים, ונמצא זה נחנת וזה אינו
יסר, כלומר שיש לו פרנסה חדשה וגב
העיריה אינה מפסידה מזה, ולחמת
שהשומרים חופשים בינתים את האר'
מוטובילים שלא חספיקו לשנות את
הצבע ומטובילים עליהם קנסות...

והנה בעונה זו פללה המשטרה על
הנוצאה הדישה, להגדיל את המספרים,
מנני שאחרים כהושומרים שהם קצרי-
ראותן התאוננו שאינם רואים מרחוק

את המספרים הקטנים ולא יוכלו
"לתפש" את העבריינים, כלומר לרשם
את הנומר שלו, כדי להטיל עליהם קני-
סות. והמשטרה שלנו, מביון שנתנה
עיניה באיזה דבר לטובת ה"בלרדיה",
שוב אין בעולם ישם אמצעי ושום עצה
ושום טעצור לעצור אותה. אין בינה
ובין גזרה מן השמים ולא בלום. לקוח
תקח מפיח וקנסיה מן השופרים:
שישים גרוש ברצון וכאנס: 110 גרוש...
אין ואני רואה לי חלילה שום חוכמה
לתת עצות למשטרה שלנו בדבר הטלת
קנסות ומסים, אבל לטובתה דוקא אני
מציע בזה, שתוציא פקודה לשופרים
לרחץ ולנקות ואת לוחות המספרים
לכל הפחות פעם בשבוע, כי כל כמה
שיצו להגדיל את המספרים לא יועיל
להם מפני האבק של הרחובות המכסה
אותם...

אגב, מספרים כי המשטרה החליטה
לבטל את כל המכוניות של פורד בהחור
בזת ירושלם, תוך, כמובן, ל"ז והמכו-
נית שקבל מושלנו במתנה מפורד בעצי-
מי פהיחוע באמריקה...

גזרה זו נרמה לחלוקי דעות: יש
אומרים כי המכוניות של פורד הן
הלשות ודקות ואינן מתאימות לאבני
ירושלם ויש אומרים כי זהו רמז מגובה
נגד פורד ח א נ ט י ש מ י.
ועדיין מתאוננים על השלמות
שלנו שחם אנטי-ציוניים!...

אין מה לרבר:
ירושלם עיה"ק החלבת ומתפתחת
בעצרי ענק. יש לנו ב"ה רכוש גדול
של 600 אוטומובילים בעיה"ק בירור
שלם, ממש כמו באמריקה, שזכתה
כבר לתשעה-עשר מיליון מכוניות,
ובזמן האחרון סדרו בעירנו אוטומוביל
אפילו מעוהרדנשים, כלומר, מבית-
המשועים, ועוד מעט יתביישו אנשים
מיושבים להיות מיושבים באוטומובילי-
לים המובילים לעירנו.
וכל כך למח? — מפני תאונות
ה ח ק ו י ואצלנו, מסתמא שמעוים
ע"א המשפט הגדול שהיה בעירה אחת

קטנה "דייטון" אשר בפלך מנסי,
נגד מורה אחד שהעיו ללמד בבית
ספרו את תורת דרוין כי בנראדם
"בחור היצורים" הם יוצאי הלצי
ה ק ו פ ג אננס לכך מאה נזלרים,
במעט הקנס של ר' עומות; ואני רואה
כי דרוין צדק ובני-עירנו הם בראי
מצאצאי הקופים ומחקים זא"ז כמש
כבותם, מה אתה מעמיד אוטומוביל
אף אני כך, מה אתה שובר את ראש
אח"כ אף אני כך. דצו פוחרים ואחרים
להפטר מהסמטריטום אשר בחניור
תיהם, עשו קנניא והכריזו שבועות
שלמים על "מכירת פומבית" והקהל
רץ לקנות "מציאות" בול, והנה הופי-
עו בכל החנויות הגדולות החסמנות
שלטים גדולים וארזטים ע"ד "מכירה
פומבית בכל הלשונית. — וברוי לי,
שלו ינצנו אחד ממצובי העדה לקצץ
את הטמו, וירושלים כלה תשאיר מהר
ב ל י א ה... והכל ערשים אומר
מובילים "כמו בתלפיות" ואפילו המוש-
טרה שלנו דורשת מ-נשד" לחזין להם
"טרומבילים" אל ההר כמו ב"תל-
ביות"...

לכת אצל החמור טעונה סל ביצים על ראשה ותינוק ובוכה על גבה, גם הם ממלאים אותו ה"טהומכיל" של ה"יאהוד" ומשתרעים בו כמו בבית אביהם ובשכר גרוש אהרם הם נוסעים להם בפריצים ממש, כאלו ירושה באה להם שלנו כובני מהרוד לאברהם אבינו...

שבתה ירושלם ללכת, ונשו עיה"ק לא תדענה כמעט להשתמש עזר לרג' ליהו, ובכל פנת ובכל זווית רואה אתה בנות ישראל ממאה-שערים ומבית ישראל שהן עושות בידיהן וברגליהן מרחוק לכל אוטומוביל בלא כדי לאסוף אותן.

גם ילדי בית הכרם שלנו תלמים אך רק על ה"אוטו" וכל שאיפתם היא להיות "שופר", ולפי דברי החוקר דים, עתידים להולך אצלנו דור של ילדים המגיהים מיבטן אמם בתור אוטומובילים קטנים...

ורק ה"מרכו" און לו מול לא רק באספת והנבחרים של מנהיגי הדור אלא גם של מנהיגי המבונות. והנה יצא "מרכו" געף "הנשר" ב"הר ועמק", ונתפרדה התבילה של הנהגים שלנו, והחמרות והצעות ככמחין ופטריות. והיפה בכל הדבר הזה הוא כי בכל "ההרים והגבעות" ומכל הנשר-גשר קשר לא נמצא פשר הדבר מפני מה לא יוד עריון מחור הנסיעה לחצי גרוש כמו בתל-אביב?..

ובאמת צריך אנו לומר לכם, רבו-וני, כי אהב אני את העסקים היהודים" שלנו, לא רק באוטומובילים אלא גם באניות. וכוונתי בזה לא האניה העלובה שלי "סרניאוליה" אלא דוקא ל"פרוידנט ארטבור" שלנו, שהגיע בימים האלה אל תופנו בדגל הלאומי שלנו...

אוהב אני את העסק הזה, יותר מהרבה עסקים של "מנתם מוגל" התשבי שלנו. אוהב אני הוד "נשר" לא בשמים. וביחוד דרך אניה בלב ים המובילה את אוהב"י מאמריקה לציון...

הן יש לי ב"ה אניה משלי, ואין לך אניה בעולם שאין שם יהודים, ואל-מלא הם, אוהב"י הנוסעים תמיד כהכא להתם ומהתם לתבא, מי יודע אם היה "פבר ליון" ו"לויד טריסטינו" והמת אבספרס ואבס-לאקס בעולם. וידעתם איך בונים אניה באמריקה? — הדבר פשוט מאד: משליכין כמה מנינים יהודים לתוך הים ואח"כ מקי"פים אותם עצים וברזל הכאים במד-רגות והכלים, ואח"כ הם עולים וצפים על פני הים ונמצאים בתוך אניה...

ד י ת ו ג ם "עסק יהודי" (אירדישע געשעפטען) לכל פרטיו ורקודקו. הן זוהי התחלה של ת צ י ת יהודי, שעליו חלם ההוגה הגדול מיכאל הלפרין ז"ל ובשעת הדות נדב לטובת הצי את כל הונו — זוג נעלים!... לא חלי-לה ציר-מלחמה, אלא פשוט, כמו שאמר סוקרטוס, ובפתיחת הקונגרס, צי של עליה, עליית נשמה. הצי הזה לא יתהרה הלילה בצי האנגלי ואף לא ב"קרניאוליה" שלי, כי מי זה יכול להתחרות בו? — אפילו "עין-הרע" שבעתון התל-אביבי וכל יתר בעלי ה"הכמות" הנפלאות שב"מורת" ואפי-לו ה"אומרים" שלנו. בקצור, זהו לא אניה סתם, אלא תאניה ואניה...

וביחוד מוצאה הן בעיני האניה הזו מבחינה אחרת לגמרי, כלומר מבחינת הדייקנות שלה.

מנהג אירופה בידה וכדרך אניות בלב ים, היא מסריזה ארבעים יום קדם במודעות ובעתונים, כי ביום פלוני ובשעה פלונית תגיע האניה "פרוידנט ארטבור" לתוף יפו. והנה בהגיע יום פלוני ושעה אלמונית אתה בא לתוף יפו והאניה — איננה! "מלטה יוק!" ומעשה בתוך אחד מיקורי ירושלם, ששרא במודעות כי האניה היהודית שלנו תפליג מיפו ביום ידוע ובשעה 2 אחת"צ, מה עשה? הלך וקבע את יום חופתו ביפו ודוקא ביום הפלגת האניה והזמין את הקהל לבוא ולקחת חבל בשמחתו בשעה 11 לפני הצהרים, האם ראיתם מימכם אוטומוביל

כדי שישפיק לנסע עם זוגתו ישר מתחת לחופה לחו"ל, עפ"י המורה האחרונה.

זכהגיע היום המאושר, יום כלולתו של הבתור דגן, הגיעה לו ע"י התי-ליפון ידיעה מפתיעה כזו: מודיעים לו מהאכס-פרס, כי ה"פרוידנט" הודרו הפעם לכבוד החתונה ויבוא לא אחר-הצהרים כפי המדובר אלא דוקא בשעה תשע בבקר. לא הועילו כל הטענות והמהאוות של החתן דגן והמדתתנים היו מוכרחים להכין את כל הענין על רגל אחת בשעה שמנה בבקר, שלחו את השמש לאסוף מניו יהודים, לא המפיק החתן לסב שבע פעמים ולשבר כראוי את הכוס מתחת לחופה, וברח עם הכלה בהינומא שלה, והוא נסמוקינג שלם, כאלו כפאו שד ואהריותם רצו כחפזון ביוצאי מצרים המהותנים והמחוללות והשושביני עם הנרות הדולקים בידיהם — ישר אל החוף, וישאו עיניהם למרחוק אל הים ויפן החתן כח וכה ויחא כי אין "פר-זו נט" ואין אניה וישוב על עקבותיו הביתות. לסוף נודע להם כי האניה תגיע בצחרים ותפליג אחר צאת הכוכבים...

ומכאן היתה להם "חתונה מבוה-לת" והלכו לבלות את "ירח הדבש" באנית-אבספרס שלנו...

ולא זאת אלא, שגם ביום פתיחת המכללה ע"י בלפור הגיעו האוהבים האמריקנים באניותנו זו שלש שעות לפני הפתיחה והספיקו לנסע ישר מהאניה לתוך המכללה, בלא כרטי-סים, כידוע, ועמדו במהילה על רגליהם הודות לדייקנותו ולריוותו של ה"פר-זידנט" שלנו, כי יש סונה עולמו בשלש שעות...

ובל כך למה? — פשוט מפני שהאניה היא ישנת, מעין תיבת-נה מששת ימי בראשית. ואלה תולדות זבולון: גרמניה הולידה את האניה לפני חצי יובל שנים וכימי המלחמה לוקחה בשבי ע"י הוואנקים ומכרה ליהודים.

ישן, איוזה "פורד" עתיק, שקונים אהיו בול, מתקנים וצובעים אותו ובכ"ז יש "פונקטשורים" בכל רבע שעה. או למשל, אשה ממושב-זקנים משחקת "דומינו" עם בחור צעיר, כז' שבת בפוך עינות, כוחלת ופוכסת, צובעת את שפתייה ולחיייה וכישירות את פניה ב"פורד" כדי לכסות ולחס-תיד את קמטי מצתה ולסתותיה — אך לשוא! בקצור, אניה זקנה וכשרה זו מוכירה לי את סוסתו של מנדלי שהיא טעונה כלי-קדש. — גם האניה היהודית שלנו עסוקה יומם ולילה בצביעה וכישות את פניה בששר להראות כצעירה, ובכל זאת היא נמר-שה ומפפת לא יותר מעשרה או חמש-עשר יום, ונסיעתה האחרונה הלא תוכיח!

ובכ"ז יודע אנכי כי וכל העכובים בדרכה באו ואך ורק לא מפני זקנותה הלילה אלא דוקא מפני שומרי-שבת שלנו:

בהיות שזו אניה יהודית הרי בשבת וביום טוב היא שוה ת ועומדת לנות, חכשעת תפלת "שמונה עשרה" היא מחכה עד שכל הקהל יומר לירוק... ואומר: "וכשנים קדמו-ניות" ועתה צא וחשוב: כמה שמנות-עשרות יש בנסיעה אחת מאמר ריקת לא", ולא זאת אלא שבכל מקרה קטן של תשש"ס כנת רצים כלם לבית-הכנסת כדי להגיד תהלים ומוש-כים אפילו את הכמרים שבאניה.

ובכדי שלא לגרם עכובים ואחרים בנסיעה הייתי מציע לרבי-החובלים שיתיר לבן-ציון ידלך למשך "עורב" בתוך האניה, כדי שתוכל ללכת גם בשבת, ויש שמציעים לתקון היתרות שבמקום ה"סיגנאלים" הנהגים באניה יתקעו בשופרות של שומרי-שבת בבתי אונגרו וזכרון-משה...

ולסוף נתגלה לי סוד כמוס, כי הנוסעים אינם מתאוננים כלל על הא-חורים, מהמת שהם אוכלים על תשבו האניה, והיו מזה הם מרויחים שהם נוסעים פי שנים באותו המחיר...

וכשרות? — כמה שאתם היצים! השלתו ערוך ומלא מעדנים בשלתו המלך אחשורוש בשעתו, והכל כשר למחרתיו מן המחרתיו וביחוד ה"הרינג" ממאה-שערים הממלא את כל הצלחות-וסה לי יהודי אחד, שבשעה שהגישו יונים על הצלחת, התעופפו וברחו כלם — כלומר: הנוסעים...

ואגב, סכרזא היא שהתפריט של חזיר, שהכריזו עליו ב"אומרים" הוא משרידי הניהות והמסמדים החלודים, שנשארזו באניה עוד מהחרבן הראשון, כלומר כלימי האמריקנים. אדרבה: כל פקידיה-האניות לברשים ציציות החל כרב החובלים וכלה בתב המטבח המושגיה על הכשחות ועל בריקת הציציות אפילו מי שאינם מלכני-ברית...

וגם אמבטאות כשרות אינן חסרות באניה הכשרה שלנו, שהן יפות לברי-אות, מחמת שיש בהן גם ברזל חלוד וגם פוספור ירוק קדמון, ואין הנוסעים באניה זו זקוקים כלל לקרלסבר ולחמו טבריה...

וחוץ מעולם הבא" דואנים גם קצת לעולם-הזה. ומספר לי תלמידי הנוסע כי כלילה ערכו שם נשף קרר דים והצעירים לרבות הנשים יצאו וכמהולות כדרך גבר ועלמה בזמננו ודרך אניה 'בלב ים, ורקדו פוספ-טרוט וזבולוני-טרוט, והנה פתאום החלה גם הלכנה ברקודים. פעם לפני האניה ופעם לאחוריה והמקרים הת-חילו להסתכל ברקיע כגליליאוס בשע-תו. לסוף נתברר להם כי האניה עמדה מלכת-מה יש? — המגיע נשבר וצריך לתקן: "פונקטשור" בלע"ז. וככה כדי לילה בלילה, באשמרת הרביעית, קבע לו ה"פרוידנט ארטבור" רקוד ו ל ס לעצמו סביב סביב במשך שעות אחד-דות וכלי מוסיקה כלל.

ויש מתאוננים על י ח ס הממד שלא חזרה של האניה היהודית לנוס-עים היהודים, וזהו וכשבילו סימן מובהק דוקא של "אניה לאומית" ואמתית, כי במה היא טובה, למשל, מ"הבית הלאומי" שלנו? והשנית — וזהו העי-צה — הרי זמינו ב"ה לנוסעים יהודי

דים, שיש להם חלק ב"אניה שלנו", ומקשקשים לו במחו של רב החובלים, והוששני שמחם כעם וריתחא יהיה לרבי-המחבלים ויוכל לתובילם לא לציון אלא לקר ים...

לסוף, הייתי בא בעצה טובה לפני מנהל העסק ובעלי המניות שיקחו את ה"פרוידנט" חוקן את ר' זבולון הישיש-ויפרקו אותו לכל רמ"ח אפריו ושם"ה גידיו ויניהו אותם לכינוחת עולם באיוזה תוף, כדי לקיים מה שנאמר: זבולון לחוף ימים ישכון... ויאמרו ואחריו קדיש דרבנן...

ואגב, שמעתי כי החברה החליטה לקנות שתי אניות חדשות, אחת בשם "הרצל" והשניה כודאי בשם "נורדוי", ויהי רצון שיהיו עסקיהם באניה זו יותר טובים מ"הפרוידנט" ושלא יהיה סופם כסופה של "נורדוי" בים כנרת... * * *

ויש לי הצעה שניה לאגודת-הסופרים שלנו: צימד להוציא בנקל סופרים גאונים בארצנו!

והדבר פשוט מאד: למסר את הבקרת של הספרים החדשים לסופרים בעצמם, ואז נוכל להיות בטוחים כי כל סופרינו — ביהוד הצעירים — יהיו גאונים ועלויים עוד יותר מאיבסן ומאבן-זהב-העיקר, כמובן, הוא שהכ-קרת תעשה בצורת חליפת מכתבים בין הסופר המבקר ובין "יודיה" — א לא פרישמן! — ובעילום-שם דוקא ובע-תון יומי גדול... * * *

כרגע האחרון הגיעני מברק חשוב בתלמידי 'בוקונגרס, רצתי "על ארבע" אל הרפוס כדי להכניסו אל המסבש, והנה לך צרה חדשה: העתון יצא מיד אחר הצהרים ואי אפשר להוסיף "ידיעה אחרונה" כמו בימים-הסוכים. תהם עם השכה בערב-שבת...

כישעה שנשאו עורכינו ומנהלינו לוינאו נהפך העתון מהאר-הערב לדאר היו ס באמת, והושב אני שלו התי-בטר"י שוב גם בן-אב"י היה העתון לדאר-הבקר.